

2008-03-03: De samvirkende Købmænd (Stadfæstet)

K E N D E L S E

afsagt af Konkurrenceankenævnet den 3. marts 2008 i sag 2007-14948:

De Samvirkende Købmænd
(juridisk konsulent Trine Busk-Jepsen)

mod

Konkurrencestyrelsen
(specialkonsulent Gunvor Harbo Valerius)

1.0 Den underliggende sag og den påklagede afgørelse.

De Samvirkende Købmænd (DSK) indgav den 21. juni 2007 en klage til Konkurrencestyrelsen over, at Ørestadsselskabet I/S (ØSS) vil tildele en koncessionshaver en 10 års eneret til dagligvaredetailhandel i Ørestad Syd. På baggrund af denne klage har Konkurrencestyrelsen indledt en sag (j.nr. 4/0120-0100-0325), hvor styrelsen vil vurdere, om ØSS' plan om at tildele koncessionshaver en eneret, er i strid med konkurrenceloven.

Den 2. november 2007 sendte Konkurrencestyrelsen et udkast til afgørelse i høring hos ØSS, og et afgørelsesudkastet i ekstraheret form i høring hos DSK. Den 7. november 2007 blev der udsendt et korrigeret høringsudkast til ØSS, og dette blev ligeledes udsendt til DSK. Den 12. november 2007 afgav DSK sit høringssvar. I høringssvaret fremsatte DSK en anmodning om aktindsigt.

Ved Konkurrencestyrelsens afgørelse af 21. november 2007 blev der meddelt DSK delvist afslag på aktindsigt i tre dokumenter i Konkurrencestyrelsens sag j.nr. 4/0120-0100-0325, nærmere bestemt Ørestadsselskabet I/S' email af 8. august 2007 til Konkurrencestyrelsen samt to konsulentrapporter fra april og september 2007. Det hedder i afgørelsen nærmere:

"10 års eneret på dagligvaredetailhandel i Ørestad Syd

Konkurrencestyrelsen har i ovennævnte sag (sag 4/0120-0100-0325) modtaget De Samvirkende Købmænds ('DSK') brev af 12. november 2007. DSK anfører i brevet, at DSK er part i sagen med ret til sædvanlig adgang til partshøring og dermed mulighed for at kommentere Ørestadsselskabet I/S' ('ØSS') konsulentrapporter. DSK ønsker endvidere mulighed for at kommentere ØSS' eventuelle bemærkninger til DSK's klage.

DSK anfører endvidere, at hvis DSK ikke er part, selvom DSK har 22 medlemmer på Amager, opfordres Konkurrencestyrelsen til alligevel at lade DSK se dette materiale.

Konkurrencestyrelsen bemærker indledningsvist, at styrelsen ved e-mail af 2. november 2007 har givet DSK lejlighed til at kommentere styrelsens udkast til afgørelse i sagen om 10 års eneret på dagligvaredetailhandel i Ørestad Syd. Styrelsen valgte at gøre dette, selvom styrelsen ikke anså DSK som part i sagen, og selvom DSK således efter styrelsens opfattelse ikke havde krav på partshøring efter forvaltningslovens § 19 eller konkurrencelovens § 15 a, stk. 2.

Aktindsigt efter forvaltningsloven

Adgang til aktindsigt efter forvaltningslovens § 9, stk. 1, tilkommer sagens parter. DSK's adgang til aktindsigt beror derfor på, om DSK må anses som part i Konkurrencestyrelsens sag 4/0120-0100-0325 om 10 års eneret på dagligvaredetailhandel i Ørestad Syd.

Det anføres i forarbejderne til konkurrenceloven (FT 2004-05, tillæg A, side 1650), at der i sager efter konkurrenceloven er tale om et snævert partsbegreb, der som udgangspunkt omfatter afgørelsens adressat.

Partsstatus kan imidlertid undtagelsesvis også tillægges andre end den umiddelbare adressat for afgørelsen, hvis vedkommende har en væsentlig og individuel interesse knyttet til sagen og dens udfald. Konkurrenceankenævnet har i tre sager slået fast, at klager som altovervejende hovedregel ikke har krav på partsstatus. Konkurrencestyrelsen henviser til kendelse af 15. august 2007 (Forbruger-Kontakt Distribution a-s), kendelse af 16. august 2007 (CityMail Danmark A/S) samt kendelse af 13. september 2007 (Copenhagen Malmö Port AB). ...

Konkurrencestyrelsen finder ikke, at DSK har en så tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse knyttet til sagen og dens udfald til, at DSK kan anses som part i sagen.

Konkurrencestyrelsen henviser til, at ØSS' koncessionsaftale bliver indgået på baggrund af en prækvalifikation og et efterfølgende udbud mellem de prækvalificerede deltagere, og at tilrettelæggelsen af denne proces og tildeling af 10 års eneret til dagligvarehandel i Ørestad Syd ikke er specifikt rettet mod DSK eller nogen anden dagligvarevirksomhed. Der er tale om generelle vilkår, der gælder for alle i markedet. Styrelsen finder således, at DSK ikke har en særlig interesse i sagen, og at DSK's interesse i sagen ikke adskiller sig fra andre interessenters eller aktørers interesse, herunder de aktører, som er prækvalificeret, men som ikke vinder det efterfølgende udbud. Det kan ikke føre til andet resultat, at DSK har 22 af sine i alt ca. 1.300 medlemmer på Amager

Da Konkurrencestyrelsen ikke finder, at DSK er part i styrelsens sag 4/0120-0100-0325, kan DSK ikke få partsaktindsigt i konsulentrapporterne eller i ØSS' bemærkninger til DSK's klage, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 1.

Aktindsigt efter offentlighedsloven

Offentlighedsloven gælder som udgangspunkt ikke for sager efter konkurrenceloven. Uanset dette udgangspunkt kan den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, med visse undtagelser forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom (såkaldt 'egenaccess'), jf. konkurrencelovens § 13, stk. 1, og offentlighedslovens § 4, stk. 2.

DSK kan således - uden at være part i sagen - få aktindsigt med hensyn til alle oplysninger, der direkte vedrører DSK, jf. punkt 16 i vejledning nr. 11687 af 3. november 1986 om offentlighed i forvaltningen. DSK's ret til egenaccess omfatter herefter de afsnit i et dokument, hvor DSK er nævnt direkte ved navn, eller hvor DSK's forhold er omtalt, samt - i visse tilfælde - eventuelle tilstødende afsnit, som er nødvendige at medtage for at give en forståelse af sammenhængen.

Konkurrencestyrelsen kan endvidere efter princippet om mer-offentlighed give aktindsigt i videre omfang end fastsat efter offentlighedsloven, medmindre andet følger af regler om tavshedspligt mv., jf. offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

Konkurrencestyrelsen finder efter en samlet vurdering ikke, at der er oplysninger i konsulentrapporterne, som direkte vedrører DSK. I konsulentrapporterne er DSK ikke direkte nævnt ved navn, og DSK's forhold er ikke omtalt. Styrelsen kan derfor ikke give aktindsigt i rapporterne efter princippet om egenaccess. Styrelsen finder endvidere ikke, at DSK kan få aktindsigt i rapporterne efter princippet om mer-offentlighed. Styrelsen har herved lagt vægt på, at mer-aktindsigt ikke er nødvendig til at sikre en tilstrækkelig oplysning af sagen, at

konkurrencelovens § 13, stk. 1, begrænser adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, og at hensynet til ØSS' interesser, herunder interessen i beskyttelsen af rapporterne, ses at veje tungere end DSK's interesser i mer-offentlighed.

For så vidt angår ØSS' bemærkninger til DSK's klage (ØSS' e-mail af 8. august 2007 til Konkurrencestyrelsen), er der enkelte forhold, der efter styrelsens vurdering direkte vedrører DSK og som derfor er omfattet af retten til egenaccess. Styrelsen finder herudover, at der efter princippet om mer-offentlighed kan gives aktindsigt i ØSS' e-mail af 8. august 2007 i videre omfang, end hvad der følger af princippet om egenaccess. Det drejer sig om afsnit i ØSS' e-mail, hvor DSK (eller "klager") ikke er nævnt direkte ved navn, og hvor DSK's forhold ikke er omtalt, men som alene indeholder ØSS' konkurrenceretlige vurdering af eneretsaftalen.

Konkurrencestyrelsen vedlægger derfor i ekstraheret udgave en kopi af ØSS' e-mail af 8. august 2007 til Konkurrencestyrelsen. "

Det er denne afgørelse af 21. november 2007, der er indbragt for Konkurrenceankenævnet.

2.0 Parternes påstande.

2.1 De Samvirkende Købmænd har nedlagt følgende påstande for Konkurrenceankenævnet:

Principal:

Konkurrencestyrelsen skal anerkende, at De Samvirkende Købmænd er part i sagen, og der skal herefter meddeles De Samvirkende Købmænd partsaktindsigt i Konkurrencestyrelsens sag med j.nr. 4/0120-0100-0325.

Subsidiært:

Konkurrencestyrelsen skal pålægges at meddele De Samvirkende Købmænd aktindsigt i de to konsulentrapporter fra april og september 2007, der er indgået i Konkurrencestyrelsens sag med j.nr. 4/0120-0100-0325.

2.2 Konkurrencestyrelsen har påstået stadfæstelse af Konkurrencestyrelsens afgørelse af 21. november 2007, subsidiært hjemvisning.

3.0 Sagens behandling i Konkurrenceankenævnet.

3.1 Sagen er behandlet på skriftligt grundlag i Konkurrenceankenævnet.

3.2 For ankenævnet er fremlagt følgende helt eller delvis aktindsigtsundtagne dokumenter:

- ØSS' e-mail af 8. august 2007.
- Rapport til Ørestadsselskabet, "Detailbutikker, services og restaurant/café i Ørestad Syd" fra april 2007 samt regneeksempler vedrørende økonomisk bæredygtighed (konsulentrapporten fra april 2007).
- Rapport af 17. september 2007 med uddybende kommentarer til konsulentrapporten fra 2007 (konsulentrapporten fra september 2007).
- Høringsudkast til afgørelse i hovedsagen – med og uden ekstraheringer.

4.0 De Samvirkende Købmænds argumentation.

4.1 DSK har anført, at DSK skal anses for part i Konkurrencestyrelsens sag nr. 4/0120-0100-0325.

Det er DSK, der har indbragt sagen om 10 års eneret til dagligvarehandel i Ørestad Syd på vegne af DSK's medlemmer i området. Disse medlemmer har naturligvis en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald. At der eventuelt kommer op til 4 butikker i området med 10 års eneret vil i høj grad påvirke den øvrige dagligvarehandel i området, herunder DSK's medlemmer. Disse medlemmer har således en væsentlig, individuel interesse i, at dette helt usædvanlige dagligvaremonopol ikke etableres.

4.2 DSK har videre anført, at såfremt Konkurrenceankenævnet måtte komme frem til, at DSK ikke bør anses som part i sagen, bør der – ikke mindst af retssikkerhedsmæssige årsager – gives DSK aktindsigt i de konsulentrapporter m.v., som Konkurrencestyrelsen bygger en del af deres argumentation på. Der er tale om rapporter, som er ensidigt udarbejdet til brug for ØSS. DSK vil med sit branchekendskab kunne nuancere og uddybe de argumenter og konklusioner, som findes i rapporterne. Det er stærkt betænkeligt, hvis Konkurrencestyrelsen og Konkurrencerådet bygger deres afgørelser alene på argumenter fra den ene part i sagen.

Der er tale om en sag, hvor der for første gang i dansk byudviklingshistorie etableres et detailhandelsmonopol på denne måde. Endvidere må det konstateres, at såfremt Dansk Supermarked etablerer sig i dette monopol, vil der være tale om en virksomhed, der både omsætningsmæssigt og for så vidt angår antal kvadratmeter får monopol på en betydelig del af Ørestaden, idet den muligvis ulovligt etablerede Bilka OneStop i Fields allerede i dag har en stor del af dagligvaremarkedet i området.

Idet DSK i øvrigt har forståelse for behovet for en snæver afgrænsning af partsbegrebet og tilbageholdenhed med at udlevere materiale inden for Konkurrencestyrelsens område, må det konstateres, at der er væsentlige retssikkerhedsmæssige principper, som trædes under fode, såfremt det ikke gøres muligt at få en sag oplyst på et objektivt grundlag.

Der bør således under alle omstændigheder meddeles aktindsigt i konsulentrapporterne, da disse lægges til grund i Konkurrencestyrelsens argumentation. Det skal i den forbindelse i særdeleshed fremhæves, at det er overordentlig betænkeligt, såfremt der af en offentlig myndighed træffes afgørelse på baggrund af argumenter, som ikke kommer til klagerens kendskab, og som klageren derfor ikke har haft mulighed for at forholde sig til.

5.0 Konkurrencestyrelsens argumentation.

5.1 Konkurrencestyrelsen har anført, at DSK ikke har krav på partsstatus, og dermed aktindsigt efter forvaltningslovens regler, fordi DSK ikke har den fornødne væsentlige og individuelle interesse i sagens udfald.

DSK's ret til aktindsigt efter forvaltningslovens regler afhænger af, om DSK har krav på partsstatus i hovedsagen, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 1.

Det følger af forvaltningsretten, at man kun er part, hvis man har en tilstrækkelig nær tilknytning til en sag og dens afgørelse. Afgørende for vurderingen heraf er, om man har en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i sagen, jf. side 63 og side 65 i Forvaltningsret af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave, 2002.

På konkurrencelovens område er der tale om et snævert partsbegreb, der som udgangspunkt kun omfatter afgørelsens adressat. Dette følger dels af forarbejderne til konkurrenceloven (FT 2004-2005, tillæg A, side 1650) og dels af praksis, jf. Konkurrenceankenævnets kendelser af 12. august 2004 Forbruger-Kontakt Distribution A/S mod Konkurrencerådet, 15. august 2007

Forbruger-Kontakt Distribution a/s mod Konkurrencestyrelsen, 16. august 2007 CityMail Danmark A/S mod Konkurrencestyrelsen, og 13. september 2007 Copenhagen Malmö Port AB mod Konkurrencestyrelsen.

Partsstatus kan undtagelsesvis tillægges andre end den umiddelbare adressat for afgørelsen, hvis vedkommende har en væsentlig individuel interesse knyttet til sagen og dens udfald.

Det forhold, at hovedsagen er startet op på baggrund af en klage fra DSK, udgør ikke fornødent grundlag for sådan partsstatus, jf. side 68 i Forvaltningsret af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave, 2002, og pkt. 53 og 55 i Justitsministeriets vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven samt Konkurrenceankenævnets kendelser af 15. august 2007, 16. august 2007 og 13. september 2007.

DSK har indbragt sagen med en generel henvisning til, at det sker på vegne af deres 1300 medlemmer. DSK har ikke i øvrigt anført forhold, der skulle medføre, at DSK som selvstændig enhed har en væsentlig individuel interesse i hovedsagen. Det afgørende for vurderingen af DSK's partsstatus vil derfor være, om DSK som brancheorganisation for en række medlemmer og via deres interesse, har krav på partsstatus.

Det er Konkurrencestyrelsens opfattelse, at dette ikke er tilfældet.

For det første er partsbegrebet - og dermed partsrettighederne - noget, der tilfalder en snævrere personkreds, jf. side 67 i Forvaltningsret, af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave, 2002. DSK agerer ikke som repræsentant for en enkelt virksomhed eller i øvrigt på vegne af en snæver personkreds, men derimod på vegne af 1300 forskellige unavngivne virksomheder (heraf 22 på Amager).

For det andet er Konkurrencestyrelsen endvidere af den opfattelse, at der heller ikke under hensyntagen til det oplyste om sagsgenstanden, markeds- og konkurrence-forholdene og karakteren af den eventuelle konkurrencelovsovertrædelse er fornødent grundlag for at tillægge DSK partsstatus, jf. Konkurrenceankenævnets kendelser af 12. august 2004, 15. august 2007, 16. august 2007 og 13. september 2007.

Hovedsagen drejer sig om vurderingen af en adfærd, der har betydning for aktørerne på dagligvaredetailmarkedet. På dette marked er der en lang række aktører. DSK har således oplyst, at de har ca. 1300 medlemmer, hvoraf de 22 er lokaliseret på Amager. Herudover findes en lang række yderligere aktører, og på Amager er antallet af dagligvaredetailforretninger således på over 60.

ØSS ønsker at udvælge og indgå en aftale med en dagligvaredetailaktør, der kan opfylde ØSS' krav og ønsker til fremme af en tidlig udvikling af Ørestad Syd – et område på ca. 1 km². ØSS ønsker at tiltrække en dagligvaredetailaktør, som vil åbne en (og senere op til 3) dagligvaredetailforretninger i området af en vis størrelse. Det er samtidig ØSS' ønske, at dagligvaredetailaktøren skal åbne forretning på et tidspunkt, hvor der endnu ikke er et tilstrækkeligt beboergrundlag og dermed kundegrundlag i området til at sikre en rentabel omsætning. Via prækvalifikationen og udbuddet sker der en udvælgelse, men den sker på baggrund af generelle udvælgelseskriterier. Der er således ikke tale om en adfærd fra ØSS' side, der retter sig mod nogen bestemt. Tværtimod er det en adfærd, der vil have betydning for en række aktører, hvoraf ingen har en interesse, der adskiller sig individuelt fra de andres.

På baggrund heraf er det fortsat Konkurrencestyrelsens opfattelse, at DSK ikke er part i hovedsagen, idet DSK ikke har en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse. Det forhold, at DSK repræsenterer en række medlemmer som eventuelt måtte have en væsentlig – om end ikke tilstrækkelig individuel – interesse, kan ikke føre til et andet resultat. En brancheforening kan ikke opnå partsstatus ved at kumulere sine medlemmers interesse, når de enkelte medlemmer hver især ikke er i besiddelse af en tilstrækkelig interesse.

For det tredje har en brancheorganisation i øvrigt ikke uden videre krav på partsstatus, blot fordi et af organisationens medlemmer eventuelt måtte have det, jf. side 67 i Forvaltningsret, af Hans Gammeltoft-Hansen, 2. udgave, 2002. Selvom man måtte antage, at et af DSK's medlemmer havde krav på partsstatus, så ville det efter Konkurrencestyrelsens opfattelse ikke medføre, at DSK har krav på partsstatus, når DSK ikke optræder som repræsentant for den pågældende via et fuldmagtsforhold.

5.2 Konkurrencestyrelsen har videre anført, at DSK ikke har ret til egenaces i dokumenterne udover de afsnit, som DSK allerede har fået aktindsigt i.

Da klager ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningslovens regler, har Konkurrencestyrelsen vurderet, om der måtte være oplysninger, som er omfattet af DSK's ret til egenaces. Ved vurderingen heraf har Konkurrencestyrelsen, som anført i afgørelsen af 21. november 2007 lagt vægt på, om der måtte være afsnit, som indeholder oplysninger, der vedrører DSK direkte – enten ved, at DSK er nævnt, eller ved at der i øvrigt er en omtale af DSK's forhold. Der kan i øvrigt henvises til pkt. 16 i Justitsministeriets vejledning til offentlighedsloven fra 1986, side 124 i Offentlighedsloven med kommentarer af John Vogter, 3. udgave, 1998, og Konkurrenceankenævnets kendelse af 16. august 2007 CityMail Danmark A/S mod Konkurrencestyrelsen.

Konkurrencestyrelsen har vurderet, at ØSS' email af 8. august 2007 indeholder oplysninger, som er omfattet af DSK's ret til egenaces, idet DSK er nævnt heri. Som det fremgår af Konkurrencestyrelsens afgørelse, har DSK fået indsigt heri samt i øvrigt en række yderligere oplysninger i medfør af princippet om meroffentlighed. Det bemærkes, at dette er sket efter at have hørt ØSS' bemærkninger hertil.

Konkurrencestyrelsen har derimod fundet, at konsulentrapporterne fra henholdsvis april og september 2007 ikke indeholder oplysninger, der er omfattet af DSK's ret til egenaces. Dette skyldes, at disse dokumenter ikke indeholder omtale af DSK eller DSK's forhold.

Konsulentrapporten fra april 2007 indeholder på side 14-15, 25-26 og 30 dog nogle faktuelle oplysninger, som Konkurrencestyrelsen kan konstatere relaterer sig til enkelte af DSK's medlemmer. Det er imidlertid Konkurrencestyrelsens opfattelse, at disse oplysninger ikke er omfattet af DSK's ret til egenaces.

Det skyldes for det første, at retten til egenaces kun omfatter oplysninger, der direkte vedrører én selv. Oplysningerne om enkelte af DSK's medlemmer vedrører kun indirekte brancheorganisationen DSK.

For det andet er det Konkurrencestyrelsens opfattelse, at en brancheorganisation ikke uden videre er berettiget til at få indsigt i de oplysninger, som er omfattet af deres medlemmers ret til egenaces. I den forbindelse skal fremhæves, at en brancheorganisation som DSK har en lang række medlemmer (ca. 1300), som ikke nødvendigvis har sammenfaldende interesser i enhver henseende med hverken hinanden eller brancheorganisationen.

DSK's klage, anmodning om aktindsigt og ageren i øvrigt i forbindelse med sagsoplysning/høring er sket med en generel henvisning til, at DSK varetager deres medlemmers interesse. DSK har ikke nærmere angivet, hvem deres medlemmer er, eller at der skulle være konkrete medlemmer, som DSK måtte optræde på vegne af. Det forhold, at DSK uden angivelse af navne m.v. har henvist til, at de repræsenterer deres 22 medlemmer på Amager, ændrer ikke herpå.

Konkurrencestyrelsen har derfor lagt til grund, at DSK har fremsat deres anmodning om aktindsigt i deres egenskab af brancheorganisation - og ikke som repræsentant via et fuldmagtsforhold for konkrete medlemmer. Derfor har Konkurrencestyrelsen vurderet, om dokumenterne indeholder oplysninger, der direkte vedrører DSK som brancheorganisation, og ikke om der måtte være oplysninger, der relaterer sig til virksomheder, der er medlemmer af DSK.

5.3 Konkurrencestyrelsen har desuden anført, at DSK ikke har ret til yderligere aktindsigt i medfør af reglerne om meroffentlighed.

Udgangspunktet er, at der ikke er adgang til aktindsigt for offentligheden i sager efter konkurrenceloven, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 1.

Det følger dog af det generelle princip om meroffentlighed, at Konkurrencestyrelsen har mulighed for at give ikke-parter aktindsigt i et videre omfang end det, der følger af reglerne, jf. i øvrigt Konkurrenceankenævnets kendelse af 18. december 1998, Jens Høgsberg Kristensen mod Konkurrencestyrelsen. Det beror i givet fald på et skøn fra styrelsens side.

Det er en forudsætning for, at der kan gives meraktindsigt, at reglerne om tavshedspligt ikke er til hinder herfor, jf. side 393 i Forvaltningsret, 2. udgave, 2002, af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl. Samtidig er det nødvendigt, at Konkurrencestyrelsen ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse vurderer, om der er et hensyn at tage til andre, herunder specielt parten i den konkrete sag. Dette hensyn gælder særligt på konkurrencelovens område, hvor lovgiver har vedtaget, at offentligheden generelt ikke har krav på adgang til aktindsigt, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 1.

Konkurrencestyrelsen har ikke fundet det nødvendigt af hensyn til sagsoplysningen at give DSK indsigt i rapporterne, og da ØSS samtidig har modsat sig, at DSK skulle få aktindsigt i konsulentrapporterne, har Konkurrencestyrelsen skønnet og fundet, at der ikke var tilstrækkelig anledning til at give DSK meraktindsigt. Konkurrencestyrelsen har i det konkrete skøn desuden tillagt det vægt, at ØSS har fået udarbejdet konsulentrapporterne til brug for deres interne overvejelser af, hvordan de skal fremme udviklingen af detailhandel, services og restaurantkoncepter i Ørestad Syd.

I øvrigt skal fremhæves, at de oplysninger fra konsulentrapporterne, som Konkurrencestyrelsen har fundet relevante, er inddraget i det udkast til afgørelse, der er blevet udsendt i høring d. 7. november 2007. Derved har DSK fået lejlighed til at udtale sig herom.

5.4 Konkurrencestyrelsen har endelig anført, at hvis Konkurrenceankenævnet måtte lægge til grund, at DSK har krav på indsigt i yderligere oplysninger, bør sagen hjemvises, idet det i givet fald vil være nødvendigt at vurdere, om der er oplysninger, som skal undtages i medfør af forvaltningslovens § 15/offentlighedslovens § 13.

6.0 Konkurrenceankenævnets begrundelse og resultat.

Konkurrenceankenævnet tiltræder under henvisning til det af Konkurrencestyrelsen anførte om sagsgenstanden, markedes- og konkurrenceforholdene og karakteren af den eventuelle konkurrencelovsovertrædelse og om De Samvirkende Købmænds status af brancheorganisation, at der ikke er fornødent grundlag for at anse De Samvirkende Købmænd som part i Konkurrencestyrelsens sag nr. 4/0120-0100-0325. De Samvirkende Købmænd har således ikke krav på aktindsigt efter forvaltningsloven.

Konkurrenceankenævnet har gennemgået de aktindsigtsundtagne dokumenter. Der er ikke i de dele, som De Samvirkende Købmænd ikke har fået aktindsigt i, nogen omtale af De Samvirkende Købmænds forhold. I den forbindelse tiltræder Konkurrenceankenævnet, at Konkurrencestyrelsen har lagt til grund, at De Samvirkende Købmænd optræder som brancheorganisation og ikke som mandatar for en eller flere navngivne medlemsvirksomheder. De Samvirkende Købmænd har derfor modtaget de oplysninger, der efter offentlighedsloven er omfattet af retten til egenaces.

Herefter, og idet der ikke findes grundlag for i øvrigt at pålægge Konkurrencestyrelsen at meddele yderligere aktindsigt end givet, stadfæster ankenævnet i det hele Konkurrencestyrelsens afgørelse af 21. november 2007 om aktindsigt.

Herefter bestemmes:

Konkurrencestyrelsens afgørelse af 21. november 2007 om aktindsigt stadfæstes.

Jens Fejøl

Ole Jess Olsen

Suzanne Helsteen

Christian Hjorth-Andersen

Børge Dahl
(formand)